

בית משפט השלום בירושלים

19.07.2010

בפני כב' השופט ארנון דראל
ת"א 9727-07 פינגר ואח' נ' דורון אליאסיאן - ישראלמדיה ואח'

התובעים:

1. בני פינגר
2. חן פינגר
ע"י עו"ד יעל ניסן

נגד

הנתבע:

דורון אליאסיאן – ישראלמדיה
ע"י עו"ד מנשה צ' יאדו

פסק דין

מבוא

1. התובעים, אב ובנו, עוסקים בתחום האוכל. התובע מס' 1 (להלן: "בני") הוא שף בעל ניסיון והתובע מס' 2 (להלן: "חן") היה בעליו של עסק בשם 'פינגר'ס אומנות באוכל אשר סיפק שירותים קולינריים והפעיל במסגרת העסק מסעדה.
2. התביעה שהוגשה היא כלפי הנתבע, המפעיל אתר אינטרנט בשם 'דתינט', הפונה למגזר הדתי ומציג עסקים שונים לצורך קידום מכירות (להלן: "הפורטל"). לטענת התובעים פורסם במסגרת הפורטל אתר אינטרנט שתוכנו זהה לאתר שהוכן על ידם והועתק על ידי הנתבע מהאתר שהוקם עבורם לבית העסק שלהם.
3. בכתב התביעה מתארים התובעים כי בחודש אוגוסט 2004 מכר חן את המסעדה לאדם בשם הורסיו קורנשטיין, הצד השלישי, (להלן: "הורסיו") וביום 7.5.2005 נודע לחן כי הנתבע העתיק את האתר של עסקו והעלה את האתר המועתק לרשת תוך שהוא מותאם לדרישותיו של הורסיו, שככל הנראה פנה אל הנתבע.
4. התובעים טוענים כי בהעתקת אתר האינטרנט שלהם הפר הנתבע את זכות היוצרים שלהם וכן הפר את הוראות סעיף 2 לחוק עוולות מסחריות, תשנ"ט – 1999 (להלן: "חוק עוולות מסחריות") בכך שגרם לתיאור כוזב של מידע שהוא יודע שאינו נכון. עוד נטען לעשיית עושר שלא במשפט. הסעדים המבוקשים הם פיצוי של 20,000 ₪ עבור הפרת זכות היוצרים; 10,000 ₪ עבור עשיית עושר ופיצוי של 100,000 ₪ עבור הנזק שנגרם בשל הפרסום הכוזב.
5. הנתבע טוען כי את הזמנת האתר ביצע הורסיו לאחר רכישת המסעדה וכי עובדיו לקחו את תוכן האתר, שהיה כבר בבעלות הורסיו, והתאימו אותו לצביון הדתי של הפורטל

1 מתוך 9

בית משפט השלום בירושלים

19.07.2010

בפני כב' השופט ארנון דראל

ת"א 9727-07 פינגר ואח' נ' דורון אליאסיאן - ישראלמדיה ואח'

כדי לאפשר פרסום באתר דתי נט. טענת הנתבע היא כי לא הוא פרסם את האתר של המסעדה אלא הורסיו הוא שזים את הפרסום וביקש אותו מהנתבע. הנתבע הגיש בהתאם גם הודעה לצד שלישי כנגד הורסיו אשר לא התגונן אך התייצב לדיון ומסר את גרסתו.

6. מתוך טענות הצדדים עולה כי יש לבחון את השאלות הבאות:

א. האם זכויות היוצרים באתר האינטרנט היו של חן או שהועברו לידי הורסיו בעת שהאחרון רכש את המסעדה. ככל שייקבע כי הזכויות אינן של חן הרי שלא עומדת לו עילת התביעה על הפגיעה בזכות היוצרים שלו.

ב. ככל שזכות היוצרים באתר היא של חן, עולה כי זכות זו אכן הופרה ונשאלת השאלה האם עומדת לנתבע ההגנה של מפר תמים, בהינתן חלקו בשינוי האתר והשימוש בו.

ג. בהנחה שהזכות אכן הופרה ולא עומדת לנתבע ההגנה יש לבחון כמה הפרות של זכות היוצרים נעשו בפרסום האתר בפורטל דתי-נט ומה סכום הפיצוי המגיע בשל הפרת זכות היוצרים.

ד. האם הופרה הזכות המוסרית של חן באתר והאם קמה לחן הזכות להעלות את הטענה מקום בו לא נזכרה בכתב התביעה. ככל שהזכות המוסרית הופרה ואין מניעה מהעלאת הטענה – מהו הפיצוי המגיע לחן בשל הפרתה.

ה. האם קמה לתובעים עילת תביעה לפי חוק עוולות מסחריות והאם הוכח קיומו של נזק.

המסכת העובדתית

7. אין מחלוקת על כך שהנתבע, באמצעות אחד מעובדיו, אכן העתיק את אתר האינטרנט של חן; שינה את השם המופיע עליו מ'פינגר'ס' אמנות באוכל' לשם העסק של הורסיו, 'ממצ'לה' והציב אותו בפורטל דתי-נט.

גרסת חן פינגר

8. כאמור, השאלה הרלוונטית לדיון מתוך עדותו של חן נוגעת לטיב ההסכמה שהייתה בינו לבין הורסיו בעת מכירת המסעדה.

2 מתוך 9

בית משפט השלום בירושלים

19.07.2010

בפני כב' השופט ארנון דראל

ת"א 9727-07 פינגר ואח' נ' דורון אליאסיאן - ישראלמדיה ואח'

9. חן מפרט בתצהירו כי בחודש יוני 2002 הקים, באמצעות חברת ורסייט בע"מ, אתר אינטרנט אישי ויחודי לעסקו כדי לפרסם את שירותיו של העסק לציבור הגולשים ברשת האינטרנט. את התכנים באתר כתב בעצמו וכן סיפק לחברת ורסייט שהכילה את האתר צילומים של מנות המזון המוגשות בעסק. האתר הוכן כאמור והועלה לרשת האינטרנט.
10. בחודש אוגוסט 2004 מכר חן את המסעדה להורסיו ובהתאם להסכם המכר, כך הטענה, נמכרה המסעדה בלבד תוך שניתן להורסיו היתר להשתמש בשם המסעדה 'פינגר'ס אמנות באוכל' לתקופה של 180 יום. חן טוען כי הוסכם בינו לבין הורסיו כי יקבל תמורה בגין כל לקוח שיפנה אליו וכי נמכרה להורסיו המסעדה והזכות להשתמש בשמה בלבד לתקופה מוגבלת אך לא את ה'עסק' שלו, שנשאר בבעלותו והוא המשיך להפעיל אותו דרך אתר האינטרנט. באמצעות האתר המשיך לקבל פניות רבות של לקוחות קבועים וחדשים לצורך הספקת שירותים קולינריים נרחבים.
11. בתצהירו חן מוסיף כי הוברר לו שהנתבע העתיק את אתר האינטרנט של העסק והעלה את האתר המועתק לרשת האינטרנט במסגרת הפורטל תוך שהוא עורך בו שינויים מינוריים כדי להתאימו לדרישת הורסיו, שכפי הנראה פנה אליו לקבלת שירות. האתר שהועתק זהה לאתר שהכין חן למעט השם וכלולים במסגרת מכתבי ההמלצה ותעודת ההכשר.
12. חן טוען כי הדבר מסב לו הפסד כלכלי שכן לקוחות שהיו מגיעים אליו לאחר צפייה באתר פנו להורסיו לצורך קבלת שירותים קולינאריים דרך האתר המועתק.
13. בחקירה הנגדית חן התבקש להתייחס לנוסח ההסכם ולפיו נמכרו 'הזכויות... במסעדה...'. עמדתו הייתה כי מה שנמכר הוא אך ורק המסעדה אך לא נמכרו הפעולות העסקיות האחרות שלו ובהן שירותי הקייטרינג, הפעילות העסקית הנוספת וכן אתר האינטרנט. הוא חלק על ההנחה כי מדובר בעסק אחד אף שנוהל תחת מסגרת משפטית של יחיד ועוסק מורשה (עמ' 3).
14. עוד התבקש חן להתייחס לשאלה כיצד זה אתר האינטרנט נותר בבעלותו ושלו אך הכתובת המופיעה באתר היא זו של המסעדה וכך גם מספרי הטלפון הקוי והפקסימילה של המסעדה, שנמכרה להורסיו, רשומים בו. תשובתו הייתה כי מספר הטלפון הנייד נותר שלו וכי כלולים באתר גם פעילויותיו הנוספות בתחום שירותי הקייטרינג, הפעילות העסקית הקולינרית שלו, תמונות התפריטים ועוד (עמ' 5).

בית משפט השלום בירושלים

19.07.2010

בפני כב' השופט ארנון דראל
ת"א 9727-07 פינגר ואח' נ' דורון אליאסיאן - ישראלמדיה ואח'

גרסת טל יקותיאל

15. טל עבד אצל הנתבע והוא היה זה שביצע את הזמנת העבודה של הורסיו עבור הנתבע. לדבריו הורסיו ביקש כי הפרסום של המסעדה יתבסס על האתר הקיים והוא הסכים לקחת את החומרים הטקסטואליים והתמונות מהאתר הקיים ולהתאימם לציבור שומרי התורה והמצוות.
16. בתצהירו טל מבהיר כי התייחס לאתר כאל אתר של הורסיו שכן הכתובת הייתה כתובת המסעדה של הורסיו עם מספרי הטלפון והפקסימילה של הורסיו וכי דרך אתר זה הגיע מלכתחילה אל הורסיו שענה לטלפון שהופיע באתר והודהה כבעלים. הפרסום שנעשה, לטענתו, היה פרסום נוסף לבית העסק של הורסיו ולא ניתן היה להעלות על הדעת כי הורסיו פרסם עסק שאינו שלו.
17. בחקירה הנגדית הוא סיפר כי נהג להיכנס לאתרים של מסעדות, צימרים ומלונות כדי לבחון את ההתאמה לציבור הדתי. הוא לא נפגש עם הורסיו אלא שוחח עמו טלפוניית. באשר להזמנה נשוא התביעה הוא אמר כי בהזמנה זו הלקוח ביקש לא להשתמש בטמפלייטים של הנתבע אלא באתר שהיה שלו ולשם כך נתבקש אישור מיוחד מהנתבע. הוא טען כי בדרך כלל היו יוצרים אתר משנה בתוך האתר שבו משלבים תכנים שנוגעים לאותו עסק (עמ' 8).
18. באשר למעמדו של הורסיו טען טל כי זה הציג את עצמו כבעליו של האתר (עמ' 11) וכי הדבר עולה גם מנוסח המודעה. ובהמשך אמר כי 'זה בן אדם שאמר לי שזה האתר שלו, פינגר' לשעבר. תתאים אותו לציבור הדתי, אני לא מבין מה לא מובן בהתנהלות של הדברים, איך הייתי אמור להבין שהאתר לא שלו, התקשרתי בטלפון והורסיו עונה לי' (עמ' 11). הוא הוסיף כי הוא מוודא כי כל החומרים מגיעים מבעל העסק עצמו וכי גם במקרה זה הלקוח רשם את הכתובת, הבעלים ואת שם המסעדה בטופס ההזמנה כפי שאלה הופיעו באתר (עמ' 12).

גרסת הורסיו קורנשטיין

19. הצד השלישי, הורסיו, שלא התגונן, הגיע לדיון והעיד. הוא אישר כי מסר את הפרטים שמופיעים בטופס ההזמנה לטל (עמ' 20); בהתייחס לרישום על ההזמנה 'שיפוץ אתר קיים' הוא השיב כי זה מה שהוצע לו וכי היה שבע רצון מהביצוע. באשר לשינוי השם באתר מ'פינגר' ל'ממצ'ולה' הוא אמר כי כך הוצע לו על ידי הבחור שדיבר איתו וזאת לאחר שאמר לאותו בחור כי השם פינגר'ס אינו שלו.

בית משפט השלום בירושלים

19.07.2010

בפני כב' השופט ארנון דראל

ת"א 9727-07 פינגר ואח' נ' דורון אליאסיאן - ישראלמדיה ואח'

20. בהמשך הדברים הוא אמר כי לאחר מכן בנה לעצמו אתר עצמאי עם שם המסעדה ולא השתמש עוד באתר של התובעים.
21. במהלך עדותו שב הורסיו ואמר כי האתר לא היה שלו (עמ' 22) ולכן הושאר על האתר מספר הטלפון של חן (עמ' 23).
22. במהלך חקירתו התעוררו תהיות סביב הדברים שאמר. הורסיו טען כי שילם לחן כספים עבור הפניית לקוחות וכאשר עומת עם האמור בהסכם ולפיו לא היה צריך לשלם על כך לא ידע לתת הסבר (עמ' 24).
23. משאי הבהירות במהלך חקירתו עלתה נשאל שאלות נוספות על ידי בית המשפט והתבקש להבהיר האם הרשה לטל יקותיאל לקחת את החומר שהיה באתר פינגרס ולשים את השם שלו במקום זאת. הוא השיב 'כן זה ההצעה שקיבלתי והסכמתי... הסברתי לו שאני חדש במסעדה שזה כבר לא פינגרס, שזה ממצולה ואז הוא אמר לי אפשר להחליף פה את השם'. הוא עמד על כך כי מי שהציע לו להחליף את השם באתר ולהשתמש באתר הקיים היה טל וכי הוא נמנע מלשאול על כך את חן כי לא חשב שמדובר במשהו לא חוקי.

ההסכם בין חן לבין הורסיו

24. הסכם המכר בין חן ורוחמה פינגר לבין הורסיו נערך ביום 3.8.04 (נספח ד' לתצהיר חן). בהסכם הוברר כי המוכרים הם הבעלים של 'כל הזכויות, לרבות, אך מבלי לגרוע, של הציוד, של המלאי, של רשימת הלקוחות, של רשימת הספקים, של הסודות המסחריים, ושל זכויות הקניין הרוחני בעסק הידוע בכינוי 'פינגרס' אומנות באוכל' (ממצ'ולה). כל הפירוט שלעיל הוגדר במסגרת ההסכם כ'מסעדה' (ההואיל הראשון).
25. עוד הוצהר כי המוכרים מעוניינים למכור את המסעדה לרבות, הציוד, המתכונים, הידע המקצועי, מאגר הלקוחות, המוניטין וזכויות הבלעדיות לעשות שימוש בכל הנ"ל. פירוט זה הוגדר כ'עסק' או 'מסעדה' (ההואיל השני).
26. בסעיף 3 להסכם הוברר כי הקונה יהיה רשאי לעשות שימוש בשם פינגרס אומנות באוכל למשך 180 יום ולאחר מכן יחליף את השם. בסעיף 4 שעניינו התמורה צוין כי עבור הציוד משולם סכום של 65,000 ₪ ועבור המוניטין וזכויות הקניין הרוחני בעסק משולם סכום של 70,000 ₪. חן התחייב בנוסף להפנות להורסיו כל לקוח מלקוחות

בית משפט השלום בירושלים

19.07.2010

בפני כב' השופט ארנון דראל
ת"א 9727-07 פינגר ואח' נ' דורון אליאסיאן - ישראלמדיה ואח'

המסעדה אשר ייצור עמו קשר באופן כלשהו לרבות באמצעות הטלפון הסלולארי בענייני המסעדה. בסעיף 5.3 להסכם מפורטת רשימת ספקים שעל הורסיו לפעול להעברת ההתחייבות בשם המסעדה מולם על שמו.

טופס הזמנת העבודה שערך טל עבור הורסיו

27. טופס הזמנת העבודה (נספח א' לתצהיר הנתבע). מציין כי הוזמן 'שיפוץ אתר קיים + פרסום למשך 12 חודשים'. בתיאור שם העסק צוין השם 'ממצ'ולה (פינגרס לשעבר)' ונרשמו מספר הטלפון הקוי ומספר הפקסימילה של בית העסק. בשם המזמין צוין השם 'הורסיו קורנשטיין' ונרשם מספר הטלפון הנייד של הורסיו.

אתר האינטרנט – פינגר/ס אומנות באוכל

28. האתר עצמו, נספח ג' לתצהיר התובע, כולל מספר עמודים ובהם חמישה עמודים המתארים את העסק. מתוך החמישה – ארבעה עוסקים במסעדה; בתיאור המאפיינים שלה והלקוחות; בהצגת התפריטים השונים; בהצגת האפשרות לערוך אירועים במקום. העמוד החמישי כולל תפריט לשירותי קייטרינג ובהמשך נמצאות מפה, מכתבי המלצה ותעודת כשרות.

מי הבעלים של זכות היוצרים באתר האינטרנט

29. כמתואר לעיל, השאלה הראשונה העומדת להכרעה היא האם חן הוא בעל זכות היוצרים באתר האינטרנט או שזה הועבר בעת שנעשתה עסקת המכר לרשותו של הורסיו.

30. התובעים טוענים כי זכות היוצרים באתר היא של חן וכי העברתה של זכות היוצרים צריכה הייתה להעשות בכתב בחתימת בעל הזכות. הם מפנים בעניין זה לסעיף 5 (2) לחוק זכות יוצרים – 1911 ולע"א 691/66 פילמטכניק (ישראל) בע"מ נ' פקיד השומה תל אביב 5, פ"ד כא (2) 642, 646.

31. הם רואים בהסכם שבין חן והורסיו כחל על מכירת המסעדה בלבד ואין בו כל איזכור של אתר האינטרנט או של העברת זכות היוצרים באתר. עוד מפנים התובעים לעדותם של חן והורסיו ולפיהן האתר לא הועבר להורסיו במסגרת ההסכם אלא נשאר בבעלות חן.

בית משפט השלום בירושלים

19.07.2010

בפני כב' השופט ארנון דראל

ת"א 9727-07 פינגר ואח' נ' דורון אליאסיאן - ישראלמדיה ואח'

32. עמדתם היא כי אין ללמוד מהעברת הקניין הרוחני בעסק – כמוגדר בהסכם – על העברת זכות היוצרים באתר האינטרנט לידי של הורסיו ואין בכך כדי לשלול את העדות הברורה של שניהם. הם מפנים לכך שהאתר אינו כולל רק פירוט לגבי המסעדה אלא גם לשירותי הקייטרינג שנותרו בבעלות חן.
33. הנתבע טוען כי זכות היוצרים באתר הייתה של הורסיו ולא בידי התובע. הוא למד זאת מנוסח החוזה שבמסגרתו הוגדרה הימסעדה ככוללת בין היתר את זכויות הקניין הרוחני בעסק הידוע בכינוי 'פינגר'ס אומנות באוכל' וכי הורסיו רכש במסגרת ההסכם תמורת סכום של 70,000 ₪ את המוניטין ואת זכויות הקניין הרוחני בעסק. עמדת הנתבע היא כי זכויות הקניין הרוחני כוללות גם את זכות היוצרים באתר האינטרנט המשרת את המסעדה וחלק בלתי נפרד ממערך התפעול שלה.
34. עוד מפנה הנתבע לכך שהכתובת ומספר הטלפון הקוי שהופיעו באתר נותרו של המסעדה שעברה לבעלות הורסיו וכן כי האתר עצמו מתאר את המסעדה ומשרת אותה למעט עמוד אחד, העמוד החמישי, שמזכיר את שירותי הקייטרינג. מכאן למד הנתבע כי עיקר העניין באתר היה של המסעדה ולא של דברים אחרים.
35. באשר לטענת חן כי מספר הטלפון הנייד שהופיע באתר נותר שלו משיב הנתבע כי בהסכם הותנה במפורש כי חן יפנה להורסיו את לקוחות המסעדה שיפנו אליו בטלפון הנייד.
36. הנתבע מבקש שלא לקבל את עדותם המאוחרת של חן ושל הורסיו על תוכן ההסכמה אלא ללמוד מהתנהגותו של הורסיו בזמן אמת ולא בשלב שבו ניסה לסייע לחן והפך אדיש לתוצאות ההליך בשל קריסתו הכלכלית. הורסיו, כך הטענה, פעל כבעליו של האתר לכל דבר ועניין בעת שפנה אל הנתבע בכדי שיערוך בו את התיקונים וישלב אותו בפורטל והתיקונים שהוכנסו באתר היו על דעתו ולפי בקשתו.
37. במחלוקת שנפלה בין הצדדים מצאתי כי יש לקבל את עמדת הנתבע ולפיה זכות היוצרים באתר האינטרנט נמכרה להורסיו. למסקנה זו הגעתי בשל הנימוקים הבאים:
- א. אקדים ואציין כי לא מצאתי כי ניתן לייחס אמון לעדותם של חן והורסיו באשר לתוכן ההסכמה ומקובלת עלי טענת הנתבע כי אין ללמוד מעדויות אלה דבר. די היה להביט באופן שבו העיד הורסיו, כאשר הוא מביט ומנסה לקבל אישור לדבריו מחן, כדי להתרשם מה הייתה מטרת עדות זו ומה ערכה. כפי שטען הנתבע, אופן התנהלותו של הורסיו מצביע כי ראה בעצמו בעליה של הזכות באתר האינטרנט

בית משפט השלום בירושלים

19.07.2010

בפני כב' השופט ארנון דראל

ת"א 9727-07 פינגר ואח' נ' דורון אליאסיאן - ישראלמדיה ואח'

ולכן הסכים לאפשרות שהועלתה על ידי טל יקותיאל להתאימו לציבור הדתי ולשלב בפורטל תוך שינוי השם בלבד. עמדה זו עולה גם מטופס הזמנת העבודה שבו ביקש הורסיו כי יבוצע 'שיפוץ אתר קיים'.

ב. גם הצגת הדברים על ידי חן הייתה רחוקה מלשכנע כי אכן הייתה הסכמה מפורשת ולפיה אתר האינטרנט אינו מהווה חלק ממה שנמכר.

ג. עיון בנוסח החוזה מעלה כי הגדרת המונח 'מסעדה' ב'הואיל' הראשון להסכם הייתה רחבה וכללה את 'כל הזכויות... בעסק הידוע בכינויו 'פינגר'ס אומנות באוכל (ממצ'ולה)' כאשר 'כל' הזכויות הן לרבות זכויות הקניין הרוחני. פרשנות חן לפיה זכות היוצרים באתר האינטרנט המשרת את המסעדה, מתאר אותה, את התפריט שלה ואת איכויותיה נראית מלאכותית ולא נכונה. בכך די כדי למלא אחר דרישת הכתב ככל שזו נדרשת בהינתן ההשקפה כי מדובר בדרישה ראייתית ולא מהותית (השווה ע"א 691/66 הנ"ל; ת.א. (נצ') 827/07 ארז בן סימון נ' עידו מוניץ (פורסם במאגרים, 16.9.08).

ד. תוכן האתר, למעט עמוד אחד, מתאר את המסעדה. השארת הכתובת של המסעדה ומספר הטלפון הקוי שלה והתחייבות חן להפנות להורסיו את הפונים אליו באמצעות הטלפון הנייד, תומכות במסקנה כי האתר וזכות היוצרים בו נמכרו כחלק מה'מסעדה', כפי שהוגדרה בהסכם.

ה. איני סבור כי יש ללמוד מכך שבהסכם פורטה רשימת ספקים שמולם על הורסיו לפעול להעברת הבעלות של ההתקשרות בשם המסעדה על שמו וכי ברשימה זו לא מופיע דבר לעניין אתר האינטרנט כי האתר וזכות השימוש בו לא נמסרו לידי הורסיו. המדובר בספקים שהפעילות מולם חייבה הסדר כספי מה שלא בהכרח נכון לגבי ספק שירותי האינטרנט.

38. לפיכך, הגעתי למסקנה כי זכות היוצרים באתר נמכרה על ידי התובע להורסיו כחלק ממכלול הפעילות שרכש הורסיו ולכן אין לחן עילה לתביעה כלפי הנתבע.

39. משהגעתי למסקנה זו התייתר הצורך לדון בטענת הנתבע להגנת מפר תמים.

בית משפט השלום בירושלים

19.07.2010

בפני כב' השופט ארנון דראל
ת"א 9727-07 פינגר ואח' נ' דורון אליאסיאן - ישראלמדיה ואח'

הטענות הנוספות

40. התובעים העלו שתי טענות נוספות שעניינן הפרת הזכות המוסרית וכי נעשה תיאור כוזב. באשר לטענה הראשונה – מקובלת עלי עמדת הנתבע כי מקום בו לא נטענה כלל פגיעה בזכות המוסרית בכתב התביעה מדובר בהרחבת חזית אסורה ולכן אין מקום לדיון בשאלה זו.

41. באשר לטענה האחרת - טענת התובעים בהקשר זה הייתה כי הצגת האתר כאתר של הורסיו על מכלול הפעילות שלו כשייכת להורסיו היא בגדר תיאור כוזב. עוד נטען כי כלפי בני, שהוא שף בעל ותק וניסיון, בוצעה עוולה כאמור הנובעת מהצגתו כמי שקשור למסעדה. איני סבור כי יש בטענות אלה כל ממש וטענות הנתבע באשר אליהן מקובלות עלי במלואן. להשלמת התמונה אציין כי בכל מקרה לא הוכח כי נגרם כל נזק שהוא לתובעים בשל התיאור שניתן באתר.

סיכום

42. התביעה נדחית.

43. בהתחשב בהחלטתי לפיה הוצאות הגשת בקשה, שנדחתה, להעברת הדיון לבית המשפט המחוזי, יובאו בחשבון בעת מתן פסק הדין, יחובו התובעים בשכר טרחת עורך דין בסכום מופחת של 3,000 ₪. לסכום יתווסף מס ערך מוסף.

ניתן היום, ח' אב תש"ע, 19 יולי 2010, בהעדר הצדדים.

ארנון דראל, שופט